

Hindi

काव्य: एक निजी दृष्टि

<p><i>परंम में शव्द था</i> <i>संत जॉन 1:1</i></p>

<div><p>ठीक जैसे मायोर्का भूमि के पादरी ने कहा था भविष्य की चीजों के खिल्लिज की ओर देखो। अटलॉटिक की दूसरी ओर से एक कवि ने उपदेश दिया था कि अतीत से भी होकर वहाँ का रास्ता बन सकता है।</p></div>
<div><p>हम जानते हैं कि सब कुछ ठीक है अगर कुछ भी झूठ नहीं है। परंम में शव्द है और वह बहुत लाडला है।</p></div>
<div><p>एक ब्रिटिश नागरिक ने हमें दिखाया कि हम तीस साल में ही यह हो सकते हैं: मोती बनी आंखों वाली रानी, अलग-अलग कूरतार्यों व खतरे वाले मास में।</p></div>
<div><p>इधर घर के ही एक बॉके ने हमारे लिये यह स्मृति-लेख लिखा था ठंड बहुत पास ही में थी व विषाद की थोड़ी-सी महीन धूल।</p></div>

फरिस्ता, संत कवि वाला, सलीब वाला, भाग्य से, हमें बचपन से ही समझाता रहा, बाद में हमें उसे पूजना पड़ा है, उस दूँढना पड़ा है, उसके हर आगमन के लिये।

किसी ने हमें अपने ऊपर पड़े गंभीर खतरे की चेतावनी नहीं दी। किसी ने हमें नहीं बताया कि सब, सब कुछ बदल जाएगा।

हमेशा आयेग ही होता है। गच की ओर, चाहे वह पूरा खिला हो, घेम वही जाता है। यह साहित्यिक मौनार का शिखर है और ईश्यालु उसे बंदी संवंधी जैसे सज्जित करते हैं।

हमारी परंपरा के कॉटेदार पौधों के बीच कमल, हमारे शूरवीर के। कौतों वाले गुलाब जो, भाग्य से, बाहर निकलवाते हैं पवित्र रक्त।

फरिस्ता, संत कवि वाला, सलीब वाला, भाग्य से, हमें बचपन से ही समझाता रहा, बाद में हमें उसे पूजना पड़ा है, उस दूँढना पड़ा है, उसके हर आगमन के लिये।

किसी ने हमें अपने ऊपर पड़े गंभीर खतरे की चेतावनी नहीं दी। किसी ने हमें नहीं बताया कि सब, सब कुछ बदल जाएगा।

हमेशा आयेग ही होता है। गच की ओर, चाहे वह पूरा खिला हो, घेम वही जाता है। यह साहित्यिक मौनार का शिखर है और ईश्यालु उसे बंदी संवंधी जैसे सज्जित करते हैं।

हमारी परंपरा के कॉटेदार पौधों के बीच कमल, हमारे शूरवीर के। कौतों वाले गुलाब जो, भाग्य से, बाहर निकलवाते हैं पवित्र रक्त।

Marta Pessarrodona
समीर रावल : Sameer Rawal

Poesia: una visione personale

In su printzipiu esistiät su Verbu Santu Gianne 1:1

L’at naradu su canònigu de sas Ìsulas abbaïda sa lòriga de su chelu de s’imbeniente. A dae de s’Atlàntida, una poeessata at proclamadu chi su tempus coladu ispricatu si chi at a bènnera.

Ishchimus chi totu balet si nudda est fartzu. In su printzipiu est sa paràula e reptida meda.

Unu sùdditu britànnicu nos at mustradu chi podiamus imbezzare a sos trinta annos: sa rèina cun ogros metamorfosados in pèrelas, in unu mese de arriscu e crudeltades várias.

In domo, unu dandi nos iscriat s’epitàfui: su fritu fiat proibuanu e unu pruereddu de malincoïna.

S’anghelu, su de su santu poeta, su de sa rughe, pro sorte nostra, nos at inditadu giai dae minoreddas. A pustis, l’amus deïvudu venerare, chircare, pro cada una de sas visitas suas.

Nemos nos at prevènnidu de sa mala arriscada chi faghiamus. Nemos nos at avisadu chi totu diat cambiare, totu.

Semper est sa passione. A sa prosa, finas chi in fìore, b’andat s’amore. Est sa chima de sa piràmide literària e, imbelosidos, ia bestint de parente presonera.

Lìgiu in mesu de cardos de su costumadu nostru, de su gentiòmine nostru. Rosa cun ispinas chi faghent brotare, cun fortuna, sàmbene divinu.

Marta Pessarrodona
Traduidu: Giacuminu Ledda

“诗， 个人的认知”

“混沌之初已有言语”
圣胡安 1 : 1

如马略卡的神甫所说。
暗夜里守望着未来事物的地平线。
在大西洋那端,有诗人曾经断言
循着过往的痕迹,一样大路通天。

我们深知,若无谎言一切便有所值。
而最初只是言语,如此恣意。

不列颠一位臣民曾教我们
三十岁时便可老去:
一位双目被喻作珍珠的女王,
历时一月的险境与种种残酷之后。

而在此地,有风流之士曾写下墓志铭:
寒意逼近,带着些许忧伤。

天使,那神圣诗人的,
十字架的天使
我们幼时曾有幸得过它的指示。
之后我们不得不长久地祈奉、寻觅,
以期待它的每一次垂临。

没有谁警示我们身处的艰险。
没有谁告诉我们,一切的一切都会改变。

永远的激情。爱终会化作平淡的言语,
尽管其中已有鲜花烂漫。
那是文学金字塔的巅峰,
然而心存嫉妒的,却将它束缚。

穿行于我们的传统与骑士的荆棘丛中。
玫瑰带刺,如若有幸,
令神的血鲜艳绽放。

Marta Pessarrodona
“翻译”: Xu Lingling

Поезија: лично виђење

На почетку бејаше Реч
Свети Јован 1:1

Као што је рекао презбитер са Мајорке
чувај хоризонт од будућих ствари.
Даље од Атлантика, једна песникњица је објавила
како и кроз прошлост може корачати.

Знамо да је све дозвољено ако ништа није лаж.
На почетку је реч и врло пажена.

Један британски поданик нам је показао
да можемо остарити са тридесет година:
краљица очју претворених у бисере,
у месецу ризика и разноврсних окупрзина.

Код куће, један киџош нам је писао епитаф:
хладноћа је била близу и прах од сете.

Анђељу, свеца песника, оног од крста,
срећом, издвојио нас је још као мале.
Потом, морале смо га славити, тражити,
за сваку од његових посета .

Нико нас није упозорио на висок ризик који носимо.
Нико нас није обавестио да ће се баш све променити.

Увек је страст. У прози,
чак и китњастој, има љубави.
Врх је књижевне пирамиде а,
љубоморни, преоблаче је у заточену рођаку.

Љиљан међу кањалом наше традиције, нашег витеза.
Ружа из чијејег ће трња, ако је среће, потећи божанска крв.

Marta Pessarrodona
Jelena Vrangellovski: Врангеловски

شعر: یک دید شخصی

کلام بود درآغاز
بجایی مقدس 1:1

همانطور که گفت روحانی مایورکائی:
بنگر افق کارهای اتی را.
فراتر از آتلانتیس، پیش گویی کرد شاعری
که همچینن بر گذشته می توان ساخت راهی

می دانیم که هر چیزی شایسته است گر نیست دروغی در کار.
در ابتدا سخن است و بسی نازپرورانده.

مرد بریتانیایی تبار بیامخت ما را
که می توان شد پیر در سی سالگی:
ملکه چشمان دگرگون یافته به دُر،
در یک ماه پر از خطر و ستم های گوناگون.

در سرای، "اداندی" می نوشت وفات نامه ای:
سرما بسی نزدیک بود و اندکی سودانی .

فرشته، همان فرشته شاعر مقدس، فرشته روی صلیب،
خوشبختانه، ما را از کودکی ایما نمود.
سپس، ما را نبود راهی جزستایش او و جستن
تک تک ملاقاتش.

کسی باز نداشت ما را از خطر بزرگی که در پیش داشتیم.
هشدار نداد کسی، که همه چیز مطلقا عوض می شد.

همیشه شور و هوس است. در نثر،
گر چه شکفته، عشق بود و بس.
بود شعر اوج هرم ادبی و حسودان
کنند بر تنتش جامه خوشایوند اسیر

گل سوسن در میان خارهای سنت ما، در میان شهسواران ما .
گل سرخ با خارهایی که می رویانند با بخت و اقبال، خون الهی

Marta Pessarrodona
ترجمه : Ida Simón-Khachikian

<p><i>Okino lengo kha talifna kha nyokh ra khene</i> Rog kalaya refi taref Saint Jean 1:1</p>

<p>O’o adokhekhe ghenna Mallorca laye: deti makidfa wagna fod apamof. Okhaamana atchin Atlantide, ope pindokhe kaa layè imbagayò badò dhiakandokho dhietna.</p>
<p>I andayò arefanghe khapen fop ndigulun. Kei etnambi kha nyu khur mayu khapakh.</p>
<p>Okino kha ghenna Anglaterre alalani yo in nyo wo khakid fanwer inantu yo wa magat: omado tewokhe aseyak khakid tantur, o ngolo lengo nga finna tigh sadarmu kafakherna.</p>
<p>Mbina okino dandiyong okhabinna khanyukhur khapelu: athiogon naa matna pundakhe tawot.</p>
<p>Malaik talif, croix, akhewalalè alal naioin ra’indefnayo ndhiadh khammakha khe. Olung laydeine mbotokh yo fopo sup tokai.</p>
<p>Sabu yegona tig magnu nucamof. Prose um fianga tigmosu tebatamofi mbughel. Lot ngihdudu nghe piramyde litteraire, okinoponu, taroku nyirakh ka ando nayè ananta okha tidhiena.</p>
<p>Ndakhar mosu ina refna kam dakhar mayu na fakherna kam mbakh no’in, kam chevalier no’im. Ndakhar nadibna odhieganga wer sek tesutokh foi rog.</p>

Marta Pessarrodona
Traducere: Jana Balacci Matei

O’o adokhekhe ghenna Mallorca laye:
deti makidfa wagna fod apamof.
Okhaamana atchin Atlantide,
ope pindokhe kaa layè
imbagayò badò dhiakandokho dhietna.

I andayò arefanghe khapen fop ndigulun.
Kei etnambi kha nyu khur mayu khapakh.

Okino kha ghenna Anglaterre alalani yo in
nyo wo khakid fanwer inantu yo wa magat:
omado tewokhe aseyak khakid tantur,
o ngolo lengo nga finna tigh sadarmu kafakherna.

Mbina okino dandiyong okhabinna khanyukhur khapelu:
athiogon naa matna pundakhe tawot.

Malaik talif, croix,
akhewalalè alal naioin ra’indefnayo ndhiadh
khammakha khe.
Olung laydeine mbotokh yo fopo sup tokai.

Sabu yegona tig magnu nucamof.
Prose um fianga tigmosu tebatamofi mbughel.
Lot ngihdudu nghe piramyde litteraire,
okinoponu, taroku nyirakh ka ando nayè ananta okha tidhiena.

Ndakhar mosu ina refna kam dakhar mayu na fakherna
kam mbakh no’in, kam chevalier no’im.
Ndakhar nadibna odhieganga wer sek tesutokh foi rog.

Marta Pessarrodona
Traduction: Katjuscia Mattu i Moustapha Yade

Poezia: o viziune personală

La început era Cuvântul
Ioan 1:1

Precum a zis preutul din Mallorca:
scrutează orizontul celor ce vor veni.
De dincolo de-Atlantida a predicat un poet:
și în trecut poate drum să-și deschidă.

Știm că totu-i valid dacă nimic nu-i minciună
La început e cuvântul, mult dezmierdat.

Ne-a învățat un supus britanic,
la treizeci de ani bătrâni putem fi:
lumina ochilor preschimbată în perle,
într-o lună de risc și cruzimi.

Acasă, un dandy ne scria epitaful:
se-apropia frigul și-o umbră de măhnire.

Îngerul, al poetului sfânt, de pe cruce
din fericiire, de mici, spre noi a arătat.
Am fost apoi nevoiți să îl venerăm,
căutăm pentru fiiece oșpeție de-a lui.

Nu ne-a spus nimeni ce risc ne pândește
Nu ne-a zis nimeni că totul altfel va fi.

E mereu pasiune. Spre proză,
abia înflorită, iubirea se duce.
Vârful piramidei literelor, plini de pizmă,
haîne de rudă captivă îi pun.

Crin, între ciulinii tradiției, al cavalerului nostru.
Roză cu spini, ce, cu noroc, fac sânge divin să
țâșnească.

Marta Pessarrodona
Traducere: Jana Balacci Matei

نظم: ایک ذاتی خیال

نیزدق طور پر ہوا اللہ لائقیت پہلی ہیں
سات بجوان 1:1

جیسا کہ مایورک کے ماہر نے کہا
مستقبل کی چیزوں کی طرف نظر کرو
اتلانٹک کے آس پاس ایک نئی شاعر
یہ لکھی ہیں کہ ہمیں کوئی راستہ نہیں ہے

ہم جانتے ہیں کہ سب کچھ ہے اگرچہ مجھ سے دور
آواز میں یہ مجھ سے اور بہت چاہتے ہیں

ایک سالہ لائق موضوع نے نہیں سمجھا ہے
کہ تیس سال کی عمر میں ہم بڑھے ہوئے جانتے ہیں
انگلیوں کی جھلکے میں سوچیں کہ موت میں چلے ہیں،
ایک نئے نظریات اور واقعات عالم کے ساتھ

گھر میں نہیں آئیے اور جتنے تو گھبرا
مردی بہت ترس جی ہو ادائی کا فہار

ایک فرشتہ، ایک بزرگ شاعر مایورک سے
خوشخبتانه، ما را از کودکی ہی سے سمجھا گیا
پس میں انھیں ظہور کرنا تھا وہ جہاں کرنا تھا

ان کے بارے میں ہمیں کوئی خبر نہیں ہے
کسی نے نہیں بڑے نظریات گھر سے آئے
کسی نے بھی نہیں کہا کہ سب کچھ ہم پر چل جائے گا

یہ مجھ سے دور تھا، لی، ہی بیٹر میں
اگر پوچھو تو میں تم میں جاتا
ادائی مجھ سے کہے اور
ماتر پر ہے اسے سنو تو ہی رہتا دور

لیلیٰ نے کہا: ہمیں اپنا اپنی ہی امید کے کافان کے ساتھ
گاہب کافانوں کے ساتھ جہاں قسمت کے ساتھ بھیجی ہوں

Marta Pessarrodona
Huma Jamshed: ترجمہ

El dia 21 de març va ser proclamat per la UNESCO Dia Mundial de la Poesia. Per festejar-lo la poeta vallesana ha escrit el poema, “Poesia: una visió personal”, que hem traduït del català a vint llengües més, les altres oficials a Catalunya i algunes d’escollides entre les que parlen altres ciutadans del país.

Marta Pessarrodona és poeta, assagista i traductora. Recentment, ha publicat els llibres de poesia *Topografies* (2008) i *Animals i plantes* (2010). Ha escrit diverses obres, entre el memorialisme i l’assaig, sobre Mercè Rodoreda, sobre literatura de dones i sobre l’exili, entre les quals *Mercè Rodoreda i el seu temps* (2005) *Donasses* (2006), *França 1939. La cultura catalana exiliada* (2010) i *L’exili violeta: Escriptors i artistes exiliades de 1939* (2010). Ha traduït, entre moltes altres escriptors, novel·les i assaig de Doris Lessing, Susan Sontag, Simone de Beauvoir i Virginia Woolf. Ha estat coordinadora del cicle “Haviem perdut la guerra: aspectes de l’exili intel·lectual català de 1939” (2010). Premi Nacional de Literatura 2011.

Amb aquesta iniciativa, el Centre UNESCO de Catalunya-Unescocat i la Institució de les Lletres Catalanes, amb la col·laboració del Servei Català de Trànsit, el Consorci de Normalització Lingüística i els serveis territorials del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, us proposen convertir el Dia Mundial de la Poesia en una celebració de la paraula i la dignitat de totes les llengües per expressar-la en llibertat.

Poesia: una visió personal

Al principi hi havia la Paraula
Saint Joan 1:1

Tal com va dir el prevere de les Mallorques:
guaita l’horitzó de les coses futures.
Enllà de l’Atlàntida, una poeta va predicar
que també pel passat pot fer-hi via.

Sabem que tot s’hi val si res no és mentida.
En el principi és la paraula i molt mimada.

Un sùbdit britànic ens va ensenyar
que podiem envellir als trenta anys:
la reina d’ulls metamorfosats en perles,
en un mes de risc i crueltats variades.

A casa, un dandi ens escrivia l’epitafi:
el fred era ben a prop i un polsim de melancolia.

L’àngel, el del sant poeta, el de la creu,
per sort, ens va assenyalar ja de petites.
Després, l’hem hagut de venerar, cercar,
per a cadascuna de les seves visites.

Ningú no ens va prevenir de l’alt risc que corriem.
Ningú no ens va avisar que tot i tot canviaria.

És sempre la passió. A la prosa,
encara que florida, hi va l’amor.
És el cim de la piràmide literària i,
envejosos, la vesteixen de parenta captiva.

Llir entre cards de la nostra tradició, del nostre cavaller.
Rosa amb espines que fan brollar, amb sort, sang divina.

Marta Pessarrodona

Una iniciativa de
les Lletres Catalanes
de la Institució de
Normalització Lingüística
de Catalunya
i UNESCO

21 de març del 2011
Dia mundial
de la poesia

Una iniciativa de:

Generalitat de Catalunya
Institució de les Lletres Catalanes

ilc.cultura@gencat.cat
http://cultura.gencat.cat/ilc

CENTRE UNESCO DE CATALUNYA
UNESCOCAT
Organisme de les Illes Balears
Unió per a l'Educació,
la Ciència i la Cultura

centre@unesccat.org
http://www.unescocat.org

Amb la col·laboració de:

servici català de
Trànsit

CONSORCI PER A
LA NORMALITZACIÓ
LINGÜÍSTICA

I la participació de:

Aeres

© del poema, de Marta Pessarrodona

© de les traduccions: Isabel Müller, Salem Zenia, Anna Crowe, Hesham Abu-Sharar, Maria Ohannesian, Carlos Vitale, Anne Marie Holm-Dilsei, Simona Škrabec, Annie Bats, Amadou Boca Sam, Pilar Vilaboi, Itai Ron, Sameer Rawal, Xu Lingling, Ida Simon-Khachikian, Jana Balacci Matei, Giacomo Ledda, Jelena Vrangellovski, Katjuscia Mattu i Moustapha Yade, Jamshed Huma, per a les llengües respectives.

http://diamundialpoesia.wordpress.com

Disseny gràfic i il·lustració: Víctor Oliva
Impressió: Treballs Gràfics, SA
DL: B-47.429-2010

